

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

z dnia 16 listopada 1953 r.

w sprawie przymusowego usuwania osób nieuprawnionych z kwater wojskowych.

Na podstawie art. 41 ust. 4 i art. 46 ustawy z dnia 27 kwietnia 1951 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 26, poz. 194) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje właściwość organów i tryb postępowania w sprawie przymusowego usuwania (eksmisji) osób nieuprawnionych z kwater stałych (wspólnych i osobnych) i z kwater przejściowych.

§ 2. Powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia:

- 1) artykuły — oznaczają artykuły ustawy z dnia 27 kwietnia 1951 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 26, poz. 194);
- 2) paragrafy — oznaczają paragrafy niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Użyte w rozporządzeniu:

- 1) określenie „osoby nieuprawnione” oznacza:
 - a) żołnierzy i pracowników cywilnych, których prawo do kwatery wygasło z przyczyn, określonych w zarządzeniu wydanym na podstawie art. 29, oraz osoby wspólnie z nimi zamieszkałe,
 - b) osoby zamieszkałe w osobnych kwaterach stałych nie na podstawie przepisów o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych;
- 2) określenie „właściwy dowódca” oznacza dowódcę oddziału gospodarczego, komendanta garnizonu lub Szefa Oddziału Administracji Mieszkań Instytucji Centralnych Ministerstwa Obrony Narodowej, a w odniesieniu do wojsk wewnętrznych — dowódcę oddziału gospodarczego Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Wojsk Ochrony Pogranicza lub Szefa Wydziału Administracyjno-Gospodarczego Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Wojsk Ochrony Pogranicza, w których zarządzie kwatery się znajdują.

§ 4. Usunięcie w drodze przymusowej osób nieuprawnionych ze wspólnych kwater stałych oraz kwater przejściowych zarządza i przeprowadza właściwy dowódca we własnym zakresie.

§ 5. Usunięcie w drodze przymusowej osób nieuprawnionych z osobnych kwater stałych (osobnych mieszkań) następuje na wniosek właściwego dowódcy, skierowany do prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej.

§ 6. 1. Wniosek o usunięcie z kwatery (§ 5) powinien zawierać:

- 1) dokładne oznaczenie kwatery, która ma być opróżniona (miejscowość, ulica, numer domu i mieszkania, ilość izb itp.);

- 2) wyszczególnienie osób nieuprawnionych, które mają być usunięte z kwatery (imiona i nazwiska, wiek, zawód, miejsce zatrudnienia);
- 3) wniosek o dostarczenie osobom wymienionym w pkt 2 mieszkania zastępczego, jeżeli nie zachodzą przypadki, które w myśl art. 43 uzasadniają usunięcie tych osób z kwatery bez obowiązku dostarczenia mieszkania zastępczego.

2. Do wniosku należy dołączyć odpis nakazu zwolnienia kwatery wydanego przez właściwego dowódcę, a jeżeli od nakazu zostało wniesione odwołanie — również odpis decyzji wydanej przez dowódcę okręgu wojskowego (Dowódcę Marynarki Wojennej) lub Szefa Tyłów W. P., a w odniesieniu do wojsk wewnętrznych — przez Dowódcę Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Dowódcę Wojsk Ochrony Pogranicza.

§ 7. 1. Decyzję w sprawie opróżnienia kwatery wojskowej wydaje prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej.

2. Decyzja w sprawie opróżnienia powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko osoby nieuprawnionej;
- 2) oznaczenie kwatery, która ma być zwolniona;
- 3) żądanie dobrowolnego opróżnienia kwatery ze wskazaniem terminu, w którym kwatery ta powinna być opróżniona, pod rygorem przymusowego usunięcia (eksmisji);
- 4) wskazanie położenia i opisu przydzielonego mieszkania zastępczego (ulica, numer domu, ilość izb itp.), jeżeli osobie wymienionej w pkt 1 przysługuje prawo do otrzymania takiego mieszkania stosownie do przepisów o publicznej gospodarce lokalami;
- 5) uzasadnienie żądania opróżnienia kwatery z podaniem podstawy faktycznej i prawnej;
- 6) pouczenie o terminie wniesienia odwołania do odwoławczej komisji lokalowej.

3. Decyzja w sprawie opróżnienia osobnej kwatery stałej powinna być doręczona osobie wymienionej w ust. 2 pkt 1.

§ 8. W stosunku do osób, którym przysługuje prawo do otrzymania mieszkania zastępczego (§ 7 ust. 1 pkt 4), prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej wydaje decyzję w sprawie opróżnienia kwatery wojskowej zależnie od możliwości dostarczenia tym osobom takiego mieszkania. W tym przypadku termin opróżnienia osobnej kwatery stałej (§ 7 ust. 1 pkt 3) wynosi 14 dni licząc od uprawomocnienia się decyzji w sprawie opróżnienia kwatery wojskowej.

§ 9. Dostarczanie przez prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych mieszkań zastępczych dla osób podlegających przymusowemu usunięciu odbywa się w ra-

mach planu ustalanego corocznie przez Ministra Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego obejmującego zapotrzebowanie pomieszczeń mieszkalnych na zakwaterowanie stałe Sił Zbrojnych.

§ 10. 1. Od decyzji w sprawie opróżnienia kwatery wojskowej osoba zainteresowana może w ciągu 7 dni po doręczeniu decyzji wnieść za pośrednictwem prezydium rady narodowej, które decyzję wydało, odwołanie do właściwej odwoławczej komisji lokalowej.

2. W razie nieuwzględnienia odwołania odwoławcza komisja lokalowa określa równocześnie ostateczny termin opróżnienia kwatery wojskowej.

§ 11. 1. Decyzje prezydium rady narodowej, od których odwołanie nie zostało wniesione, oraz orzeczenia odwoławczych komisji lokalowych są prawomocne.

2. Prawomocne decyzje i orzeczenia stanowią tytuł wykonawczy dla wdrożenia postępowania przymusowe-

go przez prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej w razie nieopráóżnienia kwatery w terminie określonym w decyzji lub w orzeczeniu. W postępowaniu tym mają zastosowanie przepisy o postępowaniu przymusowym w administracji.

3. Organy Milicji Obywatelskiej obowiązane są na żądanie prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej udzielić pomocy przy wykonywaniu decyzji i orzeczeń wymienionych w ust. 1.

§ 12. Koszty przymusowego usunięcia osób nieuprawnionych pokrywa właściwy dowódca, który skierował wniosek wymieniony w § 6.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *St. Popławski*
Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*